

255

U S T A W A

z dnia 15 listopada 1956 r.

o podwyższeniu i przywróceniu niektórych zaopatrzeń dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 1. 1. Osobom, które w dniu 1 lipca 1956 r. pobierały zasiłki na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. z 1950 r. Nr 43, poz. 395 i z 1953 r. Nr 9, poz. 29), zwanej dalej „ustawą z 1945 r.”, przysługuje zamiast tych zasiłków prawo do renty rodzinnej, jeżeli osoby te spełniają warunki określone w ust. 2.

2. Renta rodzinna przysługuje:

1) wdowie, rodzicom i innym osobom, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu uczestnika ruchu podziemnego i partyzanckiego, jeżeli poza pracą nie posiadają dochodu z innych źródeł, powodującego zawieszenie prawa do renty rodzinnej w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwanych dalej „przepisami emerytalnymi”;

2) sierotom stanu wolnego:

a) w wieku do lat 18, a w razie uczęszczania do szkoły — do 25 lat lub

b) bez względu na wiek, jeżeli stały się inwalidami I lub II grupy w wieku do lat 18 lub w czasie uczęszczania do szkół w wieku do lat 25.

3. Rentę rodzinną wypłaca się w wysokości określonej w przepisach emerytalnych z tytułu śmierci pracownika wskutek wypadku w zatrudnieniu, przyjmując za podstawę wymiaru renty kwotę 500 zł.

4. Osobie, która pobierała zasiłek przyznany w trybie przepisu art. 9 ustawy z 1945 r., przysługuje renta rodzinna o 20% wyższa niż zasiłek dotychczas pobierany.

Art. 2. Osobom, które w dniu 1 lipca 1956 r. miały zawieszony prawo do zasiłków na podstawie ustawy z 1945 r. z powodu posiadania środków zapewniających egzystencję lub otrzymywania stypendium, przysługuje jedynie renta rodzinna w wysokości określonej w art. 1, jeżeli w myśl przepisów emerytalnych są niezdolne do pracy i nie mają dochodu powodującego zawieszenie prawa do renty rodzinnej.

Art. 3. 1. Sprawy osób, którym odmówiono albo które pozbawiono prawa do zasiłków przewidzianych w ustawie z 1945 r. z powodu niesłusznej oceny udziału zmarłego uczestni-

ka w ruchu podziemnym i partyzanckim walczącym z okupantem hitlerowskim, podlegają na wniosek zainteresowanych do dnia 31 grudnia 1957 r. ponownemu rozpatrzeniu.

2. Jeżeli w ponownym rozpatrzeniu zostanie stwierdzone, że śmierć uczestnika ruchu podziemnego i partyzanckiego nastąpiła w związku z jego walką z okupantem hitlerowskim, przyznaje się członkom rodziny rentę z niniejszej ustawy, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w art. 2.

Art. 4. 1. Minister Pracy i Opieki Społecznej może w uzasadnionych przypadkach przyznać rentę rodzinną osobom pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego, które nie zgłosiły wniosków o przyznanie zasiłków w terminie przewidzianym w poprzednio obowiązujących przepisach, jeżeli osoby te spełniają warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej może swoje uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przekazać przydiom wojewódzkich rad narodowych.

Art. 5. 1. Osoby pobierające renty rodzinne na podstawie art. 1 — 3 mają prawo do dodatków przewidzianych w przepisach emerytalnych w wysokości i na zasadach określonych w tych przepisach.

2. W razie śmierci osób wymienionych w ust. 1 przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości i na warunkach określonych w przepisach emerytalnych.

Art. 6. W sprawach o przyznanie i wypłatę renty rodzinnej, dodatków i zasiłków pogrzebowych, o ponowne ustalenie prawa do renty lub jej wysokości, ustania prawa lub jego zawieszenia, zbiegu uprawnień do kilku świadczeń, przejścia uprawnień wynikających ze zgłoszonego wniosku na inne osoby stosuje się odpowiednio przepisy emerytalne.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski